

Foto: JOHNNY GUSTAVSSON

Nu förhandlas det i Boxholm:

Får Peter Carlsson sitt skadestånd?

BOXHOLM

Nu har det börjat röra på sig om Peter Carlsson, epileptikern som blev förbigången i turordningen vid uppsägningarna på Fundia Steel. I går inleddes förhandlingar om brott mot turordningsreglerna.

Corren skrev 1 juni om Peter Carlssons situation. Han förlo-
rade sitt jobb som valsverk-
sarbetare trots att han hade fler
anställningsår än andra som
hade fått vara kvar.

"Bassning"

I artikeln sa Peter Carlsson
att "facket har gjort vad det ska
göra, men jag tycker kanske att
det inte har varit den rätta skjut-
sen på t. Jag har fått pusha på en
del".

Någon vecka senare kallades
Peter till fackexpeditionen för
genomgång inför begärda för-
handlingar om skadestånd för
brott mot turordningsreglerna.

Verkstadsklubbens dåvaran-
de ordförande Sune Philipsson
sa då till Peter att han tyckte det
var väldigt dumt gjort av honom
att gå ut i tidningen innan för-
handlingarna om hans uppsäg-
ning hade avslutats.

Avdelningen förhandlar

Han upplyste vidare Peter om
att han kunde vända sig till Me-
talls avdelning om det var så att
han inte var nöjd med klubben
som förhandlare.

Peter Carlsson tog fasta på
det.

Vid gårdagens förhandling
företrädde han av Metallavdel-
ningens ordförande Bo Ek i
sällskap med Rolf Norrbin,
båda arbetar på ett annat Box-
holmsföretag.

— Vi har haft en inledande
diskussion med motparten och
ska träffas i nästa vecka igen,
kommenterar Bo Ek.

**Tror du att det slutar med en
central förhandling?**

— Det tors jag inte ha en upp-
fattning om i detta läget.

Peter ångrar sig inte

Peter Carlsson säger för sin
del att han tycker det är bra att
förhandlingarna har kommit
igång.

**Ångrar du att du trädde fram
i Corren på försommaren in-
nan förhandlingarna hade av-
slutats?**

— Absolut inte. Det ångrar
jag inte en sekund.

KARL-JOHAN NORÉN

FOTNOT: Sune Philipsson
avgick som verkstadsklubbens
ordförande i slutet på juli mån-
ad. Det skedde med hänvisning
till intern kritik.

Fackbasen på Fundia bytte sida

BOXHOLM

Förre fackbasen Sune Philipsson har i veckan utnämnts till personalman på Fundia Steel i Boxholm. Han hade flera medtävlare om den internt utannonserade tjänsten.

När han några dagar före industrisemesterns slut hoppade av uppdraget som fackordförande för metallklubben meddelade han i ett brev till de cirka 220 medlemmarna att orsaken var den interna kritiken.

Valsverksarbetarna tycker att utnämningen av Philipsson bekräftar deras misstankar om att snacket om kritiken bara var svepskäl för någonting annat. Var de irriterade tidigare är de ilska nu.

Den nye klubbordföranden Key-Ove Wågh säger sig ha förståelse för att känslorna är upprörda.

Fackklubbens styrelse har även i ett beslut strax efter Philipssons avhopp markerat att den inte anser att det fanns skäl för honom att avgå.

Uppgjort?

Styrelsen ställdes för övrigt inför fullbordat faktum. Philipsson hade i brev till medlemmarna redan informerat om sitt avhopp, klubbstyrelsen fick ingen förhandsinformation.

— Ingen av oss övriga i styrel-

sen uppfattade det på annat vis än att styrelsen hade medlemmarnas fortsatta fulla förtroende efter det sista medlemsmötet före industrisemestern, säger Key-Ove Wågh.

Har det mellan fyra ögon varit uppgjort sedan en längre tid tillbaka att Sune Philipsson skulle bli personalman? Och har han i så fall suttit på två stolar i det känsliga förhandlingsskede som fackklubben varit i det senaste dryga halvåret?

Key-Ove Wågh svarar på den sistnämnda frågan.

— Jag ser ingen anledning till att misstänka Sune för något dubbelspel. Vi har alltid varit minst två som har förhandlat och det har inte varit något konstigt i Sunes uppträdande. Jag och Janne Helgesson har större förhandlingsvana än vad Sune har haft, så han har inte försökt styra oss på något sätt. Det är nog mer så att det är vi som har tagit initiativen.

"Rent mjöl i påsen"

— Vi har rent mjöl i påsen. Vi har försökt att tillvarata medlemmarnas intressen och det är bara i ett fall som det har kört fast.

Det fall som Key-Ove Wågh syftar på är Peter Karlsson, som har epilepsi. Uppsägningen av honom har retat arbetskamraterna och fackklubben har fått kritik för undfallenhet.

— Det är fullt naturligt. Folk

Metallklubbens Key-Ove Wågh (lilla bilden) har förståelse för att medlemmarna är upprörda, men hoppas ändå på fungerande samarbete med nye personalmannen Sune Philipsson.

Foto: KARL-JOHAN NORÉN

blir rädda. Lyckas företaget få sin vilja igenom om riktigheten i den uppsägningen kan det bli vem som helst som får gå nästa gång.

— Men jag påstår att vi även i detta fall har gjort vad vi kunnat. Jag är övertygad om att förhandlingarna mellan företaget och Metallavdelningen inte kommer att få någon annan utgång än vad den hade fått om klubben fortsatt att förhandla för Peter.

Godtogs aldrig

Key-Ove Wågh fortsätter:

— Vi godtog aldrig uppsägningen av Peter, men hoppades på att kunna prata oss samman med företaget under våren utan att behöva överklaga beslutet om uppsägningen. När det inte

gick begärde vi förhandling om skadestånd.

Key-Ove Wågh hoppas på fungerande samarbetet mellan Metall och Sune Philipsson i hans nya roll som företrädare för företagsledningen i vissa frågor. Han blir underställd både personalchefen i Smedjebacken och platschefen i Boxholm.

— Det finns ingen anledning för oss att ställa till med något onödigt tjafs eller bråk. Vi följer spelreglerna och hoppas att motparten gör det också, avslutar Key-Ove Wågh.

Corren sökte på fredagen förgäves Fundias platschef Bo-Erik Wennberg för en kommentar.

KARL-JOHAN NORÉN

BOXHOLM: Peters uppsägning till central förhandling 14/9 1993

Facket kräver återanställning

BOXHOLM

Det blir central förhandling om Fundia Steels uppsägning av valsverksarbetaren och epileptikern Peter Carlsson, Boxholm. Fackets förstahandskrav är att företaget ska återanställa Peter.

— I förhandlingarna lokalt och centralt kräver vi det men arbetsdomstolen kan inte besluta om en återanställning. Går det så långt och domstolen finner att uppsägningen varit felaktig blir det i stället så att ett skadestånd döms ut, säger Bo Ek, Metalls avdelningsordförande i Boxholm.

Peter Carlsson blev uppsagd 18 februari i år. Han hade tre månaders uppsägningstid och hade därför anställningen kvar till mitten på maj.

Peter Carlsson begärde på försommaren att få verkstadsklubben ersatt med metallavdelningen som sin företrädare vid förhandlingsbordet.

Historiskt

Det enda konkreta som dessförinnan hade hänt var att klubben hade gjort en förhandlingsframställan om skadestånd för turordningsbrott.

Metallavdelningen började förhandla för Peter direkt efter industrimesterns slut. I förra veckan, vid den tredje sittningen mellan parterna, strandades förhandlingarna.

Man får gå tillbaka till 1920- eller 1930-talet för att hitta någon oenighet mellan arbetsgivare och arbetstagare som inte har kunnat lösas lokalt.

Peter Carlsson sadades upp trots att han har elva anställningsår mer bakom sig än vad som i allmänhet räckte för att få vara kvar på företaget vid det senaste varslet.

Företagets linje har hela tiden varit att den uppsagde saknar kompetens för de befattningar som finns kvar i den nya organisationen, och att "sist in, först ut"-principen därför kan frångås.

Facket försöker punktera detta med att den befattning som Peter hade vid uppsägningsögonblicket, i "sträcket" i mediumvalsverket, finns kvar, även om det nu är en i stället för som tidigare två befattningshavare.

Erkänd arbetsskada

Peter Carlsson har en förslitningsskada i axlar och nacke erkänd som arbetsskada. Den ådrog han sig på en tidigare befattning på företaget som grovsynare i efterbehandlingen.

Han lämnade grovsyningen just på grund av förslitningsskadan. Om också epilepsin är erkänd som arbetsskada eller ej finns det olika uppgifter om, men detta har inte berörts i förhandlingarna.

Epilepsin hindrar honom från att kunna arbeta treskift med nattjobb. Han klarar däremot tvåskiftsjobb som det i "sträcket".

Foto: JOHNNY GUSTAVSSON

Oenigheten om uppsägningen av Peter Carlsson kunde inte lösas lokalt. Nu väntar den första centrala förhandlingen på järnsidan i Boxholm på 60–70 år.

Enligt paragraf 23 i LAS (=Lagen om anställningsskydd) ska arbetstagare som har ned-

satt arbetsförmåga, och som på grund därav har beretts särskild sysselsättning hos arbetsgivar-

en, få företräde till fortsatt arbete oberoende av turordningen. Förutsättningen är "att det

kan ske utan allvarliga olägenheter".

KARL-JOHAN NORÉN

Thord Lindberg om Fundia: 15/9/1993

Skrämmande det som sker

BOXHOLM

Thord Lindberg tycker att det har hänt saker på hans gamla företag, Fundia Steel, som är otäcka från facklig synpunkt. Han tänker på uppsägningen av Peter Carlsson men också på annat.

— På andra arbetsplatser undantas i första hand de arbets-skadade vid uppsägningar. Här gör Fundia precis tvärtom. Jag tycker det är skrämmande att vi med den fackliga tradition och den föredömliga personalpolitik som tidigare gällt inom järnbruket i Boxholm ska behöva uppleva det som nu sker, säger Thord Lindberg, som i 25 år var avdelningsordförande för Metall i Boxholm.

Besviken på facket

Han var också verkstads-klubbens ordförande på Fundia. Sedan fyra år tillbaka är han pensionär. Fortfarande är han aktiv deltagare på Metalls avdelningsmöten.

Thord Lindberg sticker inte

under stol med att han tycker att verkstadsklubben på Fundia agerade för lamt när företaget ville säga upp Peter Carlsson. Han säger:

— Givetvis skulle man ha tagit kontakt med massmedia och satt press på arbetsgivaren. Det är den enda möjlighet att påverka som står till buds om man inte klarar en förhandling på traditionellt vis.

— Och gör man inte detta måste man åtminstone stranda förhandlingarna och föra dem vidare till central nivå. Nu gick hela våren utan att något hände fastän Peter blev uppsagd redan i februari.

Med i spelet

Thord Lindberg avslöjar att han hade ett finger med i spelet när förhandlingsrätten för Peter övergick från klubben till avdelningen.

— Peter kom hem till mig och var förtvivlad. Jag tyckte det nästan var retligt, jag ville inte lägga mig i detta, men tyckte samtidigt synd om grabben och tog honom med till Metalls ordförande Bosse Ek och bad honom att hjälpa Peter.

Correspondenten i går.

Var det inte att gå bakom ryggen på verkstadsklubbens dåvarande ordförande Sune Philipsson?

— Att gå till Philipsson var meningslöst efter vad Peter hade berättat, svarar Thord Lindberg.

Slopas avtal

Vad den före metallbasen också finner mycket märkligt är att inflytande- och medbestämmandeavtalet har slopats på Fundia "utan att det har kommit något annat i stället".

Boxholm var föregångare i Sverige med det avtalet innan MBL kom 1977.

— Avtalet har tagits bort i år, påpekar Thord Lindberg bistert, samtidigt som det har varit Metallkongress med inflytande- och medbestämmandefrågor som de mest aktuella debattäm-

Foto: KARL-JOHAN NORÉN

John Bohman (t h) och Thord Lindberg är två pensionerade fackliga veteraner i Boxholm som upprörs över händelser på deras gamla företag, Fundia Steel.

nena. I början på 1970-talet hade det då sammanhållna bruksföretaget 1 200 anställda och gick med vinst. Nu har Fundia inte ens 300 anställda i Boxholm. Det är en mindre del av ett företag som gick med flera hundra miljoner kronor i förlust förra året.

Går det, mot denna bakgrund, verkligen att jämföra då och nu?

— Ja. Det ekonomiska resultatet påverkar inte behovet av inflytande för de anställda. In-

flytandet är ju inte till för att försämma för företaget, tvärtom, det ska förbättra.

Undermineras du inte med din kritik möjligheterna för verkstadsklubben på Fundia att rekrytera folk till ledande fackliga poster?

Bohman kritisk

— Jag har tänkt på det, men min avsikt är inte att skada. En saklig kritik, kan det skada? Var ska det fortsätta om ingen påtalar någonting? Nu glunkas det om att månadslönerna ska

bort, säger Thord Lindberg.

John Bohman, en annan pensionerad metallare med lång facklig erfarenhet i Boxholm, tycker också han att uppsägningen av Peter Carlsson är ofattbar.

— Jag har aldrig upplevt något liknande under mina 58 år i Metall i Boxholm. Den som drabbats av olycka eller arbets-skada, som medfört handikapp, har alltid fått fortsätta i företaget.

KARL-JOHAN NORÉN

Fackbasar på Fundia bemöter kritik:

Vi har mer att säga till om nu

BOXHOLM

Fackbasarna på Fundia i Boxholm anser att Thord Lindbergs bild av företaget är för negativ. De menar att det finns mer av inflytande och medbestämmande för de anställda nu än vad det fanns på hans tid.

— Vi anställda känner inte igen oss i den negativa framtoning som företaget har fått i pressen. Det vore en fördel om Thord Lindberg tog reda på fakta innan han yttrade sig, säger SIF-klubbens ordförande Ingrid Strömberg, lågmält men med en underton av stark irritation.

Kritiska är också verkstads-klubbens ordförande Key-Ove Wågh och hans SALF-kollega Kurt Engstrand. Vi träffade dem och SIF-förhandlaren Per-Olov Ruberth.

Thord Lindberg, en oförfärad pensionär och tidigare fackklubbssordförande på Fundia, sa i Corren i onsdags att han finner det mycket märkligt att inflytande- och medbestämmandeavtalet har slopats på Fundia utan att det har ersatts med något annat.

Avdelningsnämnderna, som Lindberg var med om att införa, har, påpekar de, ersatts med arbetsplatsträffar. De anställda har på fackliga medlemsmöten gett sitt gillande till den nya ordningen.

Heltäckande information

— Tidigare var det en liten utvald skara som skulle göra sig till tolk för samtliga anställda vid avdelningsnämndsmöten fyra gånger om året. Nu får samtliga anställda komma till tals direkt med sina chefer fem gånger om året, kommenterar Kurt Engstrand.

— Informationen från företaget till de anställda är heltäckande i dag. Den som inte kan delta på arbetsplatsträffarna får motsvarande information vid platschef-

Foto: GÖRAN BILLESÖN

Fackrepresentanterna Ingrid Strömberg, Per-Olov Ruberth, Kurt Engstrand och Key-Ove Wågh tillbakavisar påståendet att inflytandet för de anställda på Fundia har försämrats.

ens informationsmöten, fyller Ingrid Strömberg i med.

Avdelningsnämnderna, som på sluttampen ändrade namn till avdelningskommittéer, hade en formaliserad beslutanderätt som arbetsplatsträffarna saknar. Men ingen enda anställd har, vad de fyra fackliga företrädarna vet, velat ha den gamla ordningen tillbaka.

Inte svårt förhandla

— Jag tycker att det tas mer beslut på arbetsplatsträffarna än vad det gjordes i kommittéerna, säger Key-Ove Wågh.

Han fortsätter:

— Kommer det ändå upp frågor som inte kan beslutas på arbets-

platsträffarna tar vi upp dem i en vanlig förhandling. Det är aldrig svårt att få företagsledningen att sätta sig i en förhandling.

Beslut om småsaker

Per-Olov Ruberth anser att avdelningsnämndernas beslutanderätt var en chimär.

— Småsaker kunde nämnderna besluta om, men inget annat. Det fanns alltid budgetramar och annat som begränsade.

Både på Metall- och PTK-sidan (SIF och SALF) har det blivit oenighet mellan företagsledningen och fackklubbarna om turordningen vid uppsägningarna av personal. Ett 40-tal personer har fått gå.

På Metallsidan är det en uppsägning som har förts till central förhandling, på SIF-sidan är det fyra.

Företaget lyssnar

Men, tycker de fackliga ledarna, detta är en sak. En helt annan är att, som Lindberg, göra sken av att det ur facklig synpunkt är en allmänt skrämmande utveckling på företaget med allt mindre inflytande för de anställda.

— I förhandlingar ger sig företagets representanter numera tid att lyssna på vad motparten säger. Och man lyssnar färdigt utan att avbryta.

Det har inte alltid varit en självklarhet på företaget. De beaktar

också vad vi säger, framhåller Ingrid Strömberg.

Förutom arbetsplatsträffar ordnas det varje år en skiftlagsträff. Dessutom finns många projektgrupper, i alla har de anställda inflytande.

— Även en metallare kan i dag få följa med ut och se på valsverk runt om i världen. Det hände aldrig tidigare, framhåller Key-Ove.

Framtidstro

Fackklubbarna framhåller att det finns en framtidstro på företaget som, till och från, saknats tidigare. Platschefen Bo-Erik Wennberg, har, menar de, till stor del skapat den, liksom han har

gått i bräsch för en satsning på vidareutbildning av personalen.

— När han kom hit för tre år sedan var medlemsvalsverket i hög grad nedläggningshotat. Det är det inte längre. Över 48 miljoner kronor har investerats i Boxholm sedan han kom hit. Det är inte så dåligt, säger Ingrid Strömberg.

Key-Ove Wågh förstår inte Thord Lindbergs kritik att verkstadsklubben skulle ha uppträtt för passivt när företaget sa upp Peter Carlsson.

— Jag har gått igenom hela vårt agerande i det ärendet med Åke Johansson på förbundet. Han kom inte med någon enda pekpinne om att vi hade agerat felaktigt. Min bestämda uppfattning var att vi samtalsvägen skulle kunna få företaget att dra tillbaka uppsägningen.

Månadslönerna

Det Key-Ove Wågh är mest irriterad på Thord Lindberg för är att han i tidningen antydde att månadslönerna är hotade på företaget.

— Frågan har över huvud taget aldrig diskuterats. Det svarade jag också Thord när han frågade mig i somras. Har han hört något nytt rykte borde han ha frågat mig igen i stället för att gå ut i tidningen med det och skapa oro bland de anställda.

Thord Lindberg berättar att det inte bara är Peter Carlsson som vände sig till honom i våras. Flera uppsagda SIF-are, som kände sig illa behandlade av företaget, gjorde likadant.

Är det inte ett svaghetstecken att medlemmarna vänder sig till Thord Lindberg i stället för till sina fackklubbar för hjälp?

— I så fall har de ansett att inte bara klubbens förhandlare är inkompetenta utan att även ombudsman Solveig Rytterdahl är det. SIF-klubben har tidigare aldrig förhandlat om uppsägningar. Från första början begärde vi därför om hjälp. Solveig Rytterdahl har varit med vid samtliga förhandlingstillfällen, svarar Ingrid Strömberg.

KARL-JOHAN NORÉN

Facket förvånar i Boxholm

24/9 1993

Jag har med intresse följt frågorna i Correspondenten om de olagliga uppsägningarna på Boxholms järnbruk av metallaren Peter Karlsson och fyra tjänstemän. Lördagen den 18 september kunde vi med förvåning läsa att de fyra fackrepresentanterna vid företaget anser sig ha betydligt mer att säga till om än tidigare. Men då framstår det ju som i allra högsta grad märkligt att de inte lokalt kan klara av en så självklar, och enligt lagen om anställningsskydd olaglig åtgärd, utan måste begära centrala förhandlingar.

Verkligheten är ju i stället den att liknande åtgärder vidtagna mot anställda vid järnbruket tidigare varit helt otänkbara. Nåt liknande har heller inte inträffat i Boxholm i modern tid.

Metallarbetare

Efter förra årets brakförlust

Fundia Steel går med vinst

BOXHOLM
Fundia Steel, Boxholms största företag, har hittills i år gått med vinst och tjänat in mer pengar än vad som är budgeterat. Det bekräftar personalchef Claes Palmborg för Corren.

Resultatförbättringen är av allt att döma betydande. Fundiakoncernen förra året gjorde en brakförlust, 389 miljoner kronor.

Vill inte ropa hej

Förlusten var, enligt koncernchef Lennart Kallioniemis uppgifter i våras, koncentrerad till de svenska enheterna. Fundia Steel, med Smedjebacken och Boxholm som huvudorter,

är den största svenska enheten.

Claes Palmborg vill dock inte ropa hej än.

— Utvecklingen för den resterande delen av året är väldigt osäker. Vi opererar för närvarande på en mycket osäker marknad.

Kinaköpen avtar?

Marknaden för handelsstål, som är Fundia Steels gebit, har i år präglats av en väldigt kraftig efterfrågan från Kina. Den tenderar nu att svikta.

— Beställningarna har planat ut eller kanske gått tillbaka, men det är något som vi har räknat med skulle inträffa. Kineserna har köpt enorma mängder i Västeuropa, som mer indirekt än direkt har berört Fundia Steel, och har nu antagligen fått växtvärk, kommenterar Claes

Palmborg. Prisutvecklingen för företagets produkter är, säger han, svårbedömbart framöver. När det däremot gäller skrotpriserna tror han att kulmen är nådd i prishöjningarna.

Plusresultatet har åstadkommits både genom kostnadsänkningar och inkomstökningar.

Personalminskningar

Till kostnadsänkningarna har, betonar Claes Palmborg, inte bara personalminskningar bidragit.

— Minst lika viktigt är att vi har lyckats hålla nere produktionskostnaderna på ett bra sätt.

Orderbeläggningen på företaget är för närvarande god.

KARL-JOHAN NORÉN

Blomqvist ny fackbas

BOXHOLM
Anders Blomqvist har på ett extra medlemsmöte valts till ny ordförande för verkstadsklubben på Fundia Steel i Boxholm.

Han efterträder Key-Ove Wågh som trädde till när Sune Philipsson på ett dramatiskt sätt hoppade av i juli månad.

Key-Oves villkor

Den här gången föregås inte

ordförandeskiftet av någon turbulens. Key-Ove deklarerade när han tog på sig uppdraget att han inte var beredd att sitta längre än till årsmötet våren 1994.

Fackligt erfaren

Hans villkor för att ställa upp var att valberedningen redan under hösten skulle börja söka efter en annan person till posten.

När valberedningen tidigt fick napp tyckte alla parter att

det var lika bra att den nye ordföranden fick träda till så fort som möjligt.

Anders Blomqvist har i tio-talet år deltagit i verkstadsklubbens styrelsearbete, bland annat som kassör.

Uppdraget som fackbas för metallarna på Fundia är det enda fackliga heltidsjobbet i Boxholm. Key-Ove Wågh kvarstår i styrelsen, där Henry Carlsson är ett nytt namn.

KARL-JOHAN NORÉN

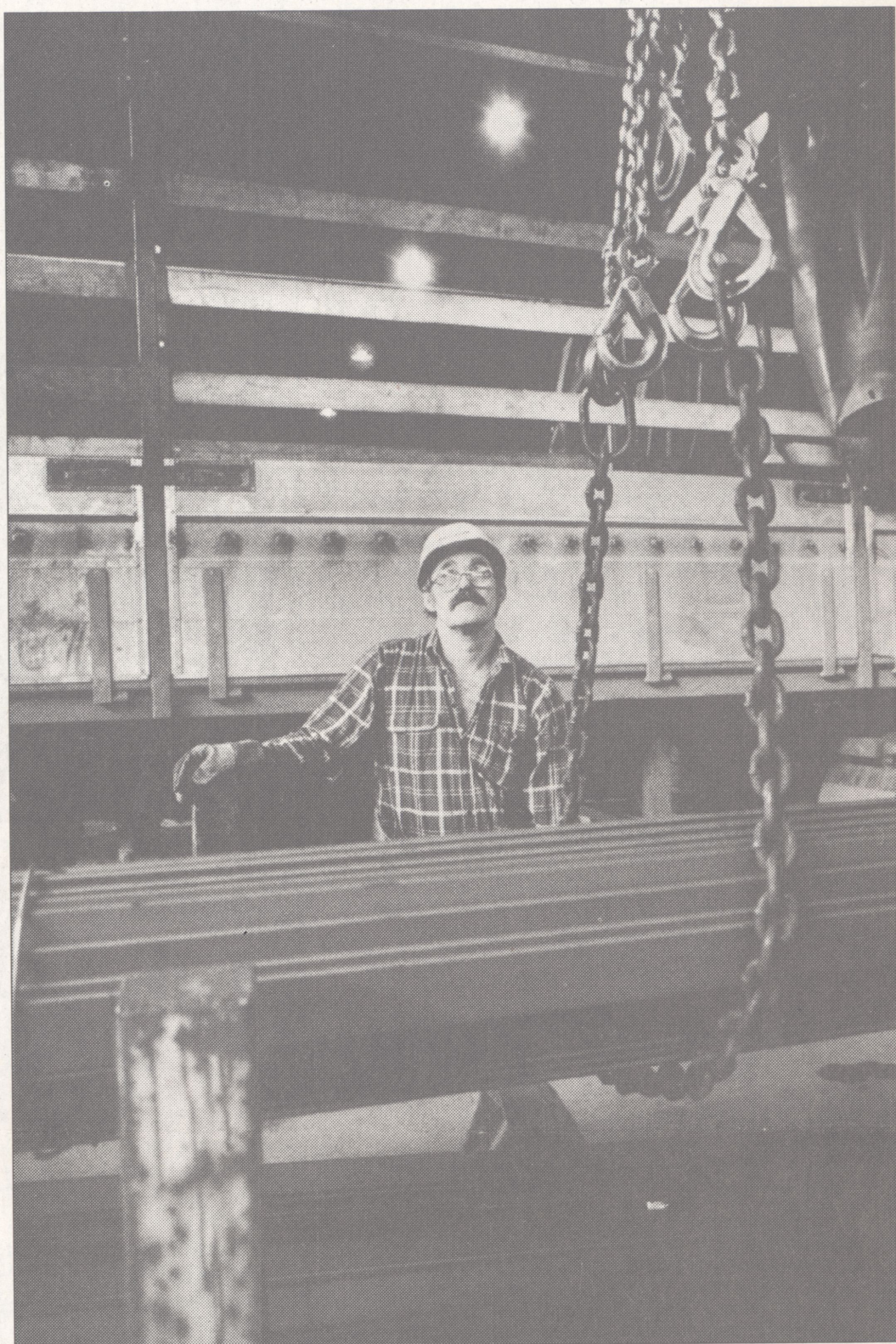

Foto: ANETTE NANTELL

Stig Mjörnemo och hans arbetskamrater på Fundia Steel i Boxholm arbetar i dag på ett företag som går med vinst.

Fundia omprövar sitt miljötillstånd

22/10 1993
BOXHOLM

Fundia Steel AB vill få sitt 4,5 år gamla miljötillstånd omprövat. Företagets årsproduktion i finvalsverket är i dag större än vad företaget har tillstånd för.

Däremot håller sig den totala årsproduktionen för Boxholmsanläggningen inom givna ramar.

Förklaringen är att vissa ståldimensioner, som vid miljöprövningen valsades i mediumvalsverket, förra året fördes över till finvalsverket.

Koncessionsnämndens tillstånd omfattar en årlig produktion av 110 000 ton valsade produkter i mediumvalsverket och 130 000 ton i finvalsverket.

Förra året valsades 138 066 ton i finverket, vilket är det högsta tonnaget sedan finvalsverket togs i bruk, och 63 141 ton i mediumverket.

Luftutsläpp minskas

Att vissa ståldimensioner fördes över från mediumverket till finverket, genom ändringar i tillverkningsprocessen, hade det dubbla syftet att effektivisera produktionen och minska oljeförbrukningen till gagn för miljön.

Finvalsverkets ugn är effektivare både ur värme- och förbränningssynpunkt. Omläggningen innebär därför, uppger företaget i den nya ansökan till koncessionsnämnden, lägre förbrukning av eldningsolja och därmed lägre mängder luftutsläpp.

I ansökan begär företaget ingen höjd total produktionskvot. Det nöjer sig liksom tidigare vid 240 000 ton men vill inte vara låst vid det nuvarande fördelningstalet mellan de båda valsverken.

Finverket

För finvalsverket vill företaget inte ha något högsta tak medan det är berett att säga att max 110 000 ton av den tillåtna totala volymen ska produceras i mediumverket.

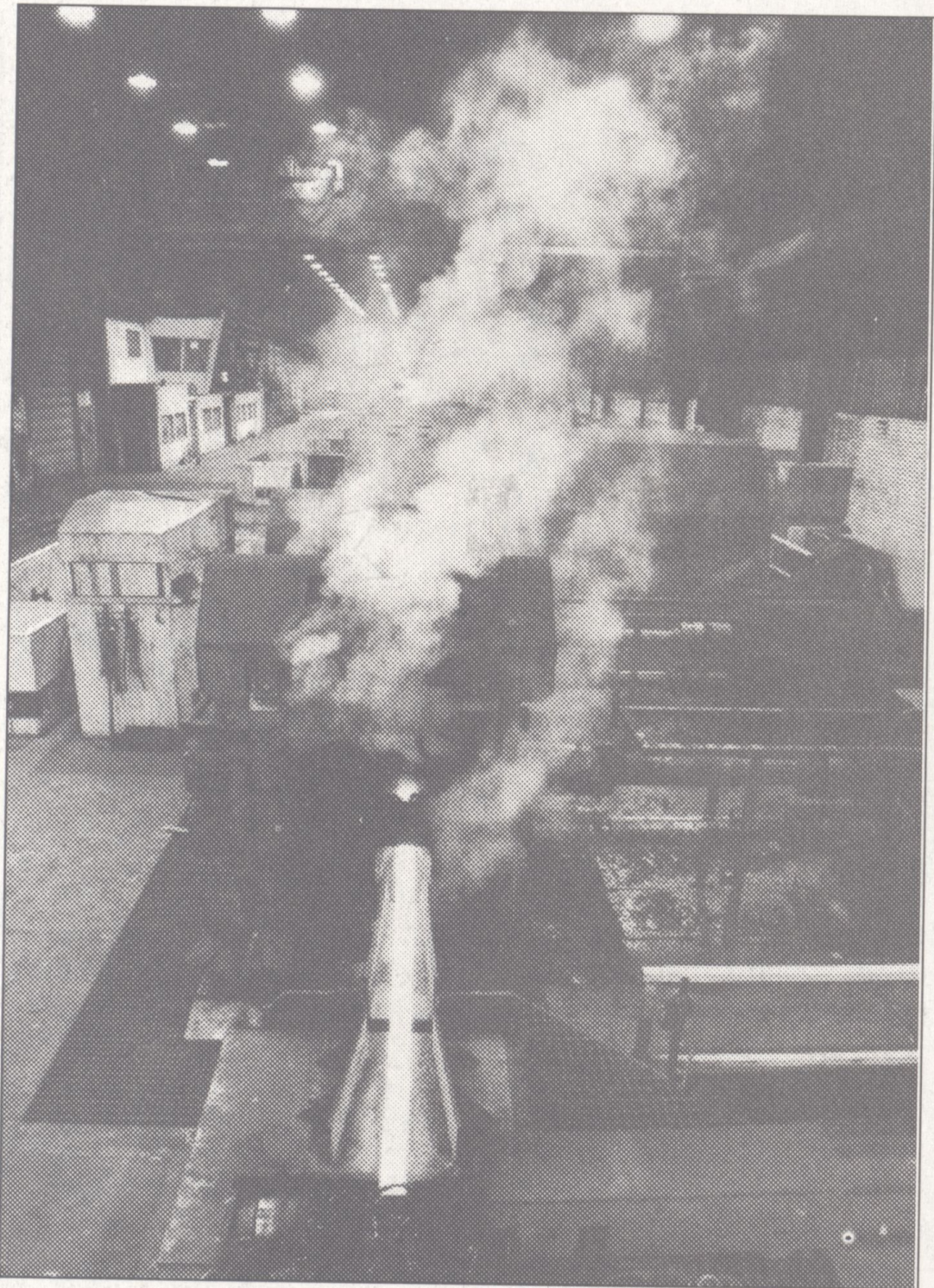

Foto: PETER JIGERSTRÖM

Tillverkningen av vissa ståldimensioner har flyttats över från medium- till finvalsvalsverket (bilden) i Boxholm. Det innebär minskad förbrukning av eldningsolja, vilket talar för att Fundia Steel får nytt miljötillstånd.

Utvecklingen för mediumverket är att det, tack vare de investeringar som gjorts under senare år, mer och mer blir ett profilverk.

Det har hittills resulterat i högre lönsamhet men lägre årstonnage.

Tillstyrkt ansökan

Enligt företagets uppgifter ändras inte de totala utsläpps-

mängderna till Svartån av produktionsomläggningen.

Inte heller väntas högre bullernivåer. På dessa punkter begär därför företaget inga förändrade avtalsvillkor.

Länsstyrelsen och miljö- och hälsoskyddsnämnden har båda i yttrande till koncessionsnämnden tillstyrkt företagets ansökan.

KARL-JOHAN NORÉN

BOXHOLM: "Alla parter är nöjda" 30/10 1993

Slutförhandlat för Peter Carlsson

BOXHOLM
De centrala förhandlingarna om uppsägningen av valsverksarbetare Peter Carlsson, Boxholm, är slutförda. Enighet har nåtts om en uppgörelse. Peter Carlsson får inte tillbaka sitt jobb.

— Alla parter är nöjda, är Pe-

ters enda kommentar till uppgörelsen.

Åke Johansson, ombudsman på Metalls förbundsexpedition i Stockholm och från och med 1 november socialdemokratiskt kommunalråd i Avesta, säger så här:

— Vi kom överens och Peter är nöjd med resultatet. Därmed är ärendet utagerat.

Mer vill han inte säga. Han kommenterar det med att parterna enats om att inte yppa

något om innehållet i uppgörelsen och att detta också är Peter Carlssons önskemål.

Inget skadestånd

På direkta frågor från Corren svarar dock Åke Johansson att Peter Carlsson inte får tillbaka sitt jobb och att företaget inte betalar något skadestånd.

Ändå för inte facket ärendet vidare till Arbetsdomstolen.

Den rimliga tolkningen till det är att facket har gett upp

ståndpunkten att brott begåtts mot turordningsreglerna.

Pengar ändå?

Det utesluter förstås inte att Peter Carlsson ändå, för fridens skull, fått en summa pengar av företaget.

Har han inte det är det svårt att förstå att han är nöjd. I Corren 1 juni sa han att han kände sig väldigt illa behandlad av företaget och att han krävde skadestånd.

I mitten av maj månad blev han av med sitt jobb fastän arbetskamrater med elva års kortare anställningstid fick vara kvar.

Enligt egen uppgift klarar han inte tresiftsjobb på grund av sin epilepsi. Företaget motiverade uppsägningen med att han var svårplacerad i den nya organisationen.

SIF-sidan klar

Claes Palmborg, personal-

chef på Fundia Steel, ger inga kommentarer mer än att han bekräftar att en förhandlingssuppgörelse är nådd.

Han nämner också att problemen dessutom är lösta på tjänstemannasidan.

Det betyder att det har träffats förhandlingsuppgörelser också om de fyra uppsägningar på SIF-sidan i Boxholm som fördes till centrala förhandlingar.

KARL-JOHAN NORÉN

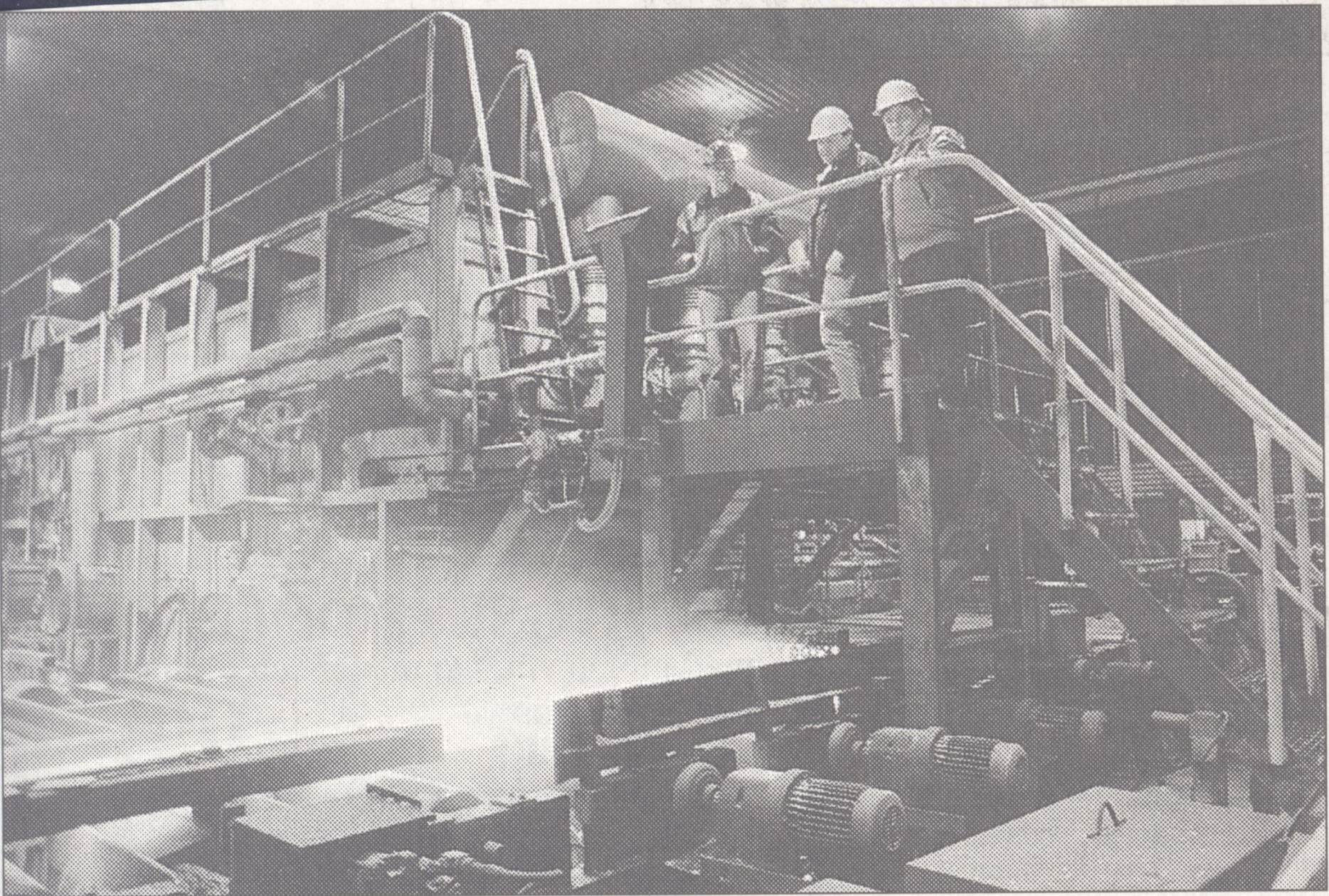

Foto: GÖRAN BILLESÖN

Elchef Sören Boman (längst till vänster), underhållschef Anders Birath och platschef Bo- Erik Wennberg kan se fram emot den största investeringen i varmvalsverken i Boxholm sedan 1976.

Största investeringen i Boxholm sedan 1976 11/12 1993

Fundia höjer kvaliteten

BOXHOLM

Fundia har beslutat att investera cirka 70 miljoner kronor på stångstålssidan. Satsningen berör både Smedjebacken och Boxholm och syftar till att förbättra kvaliteten på hela det existerande produktsortimentet.

Investeringen omfattar skyddad ämnesgjutning i stålverket i Smedjebacken, en mindre ombyggnad av mediumvalsverket i Smedjebacken, samt installation av ett eller flera nya förpar i finvalsverket i Boxholm. Samtliga enheter hör till Fundia Steel.

— Investeringen har två tyngdpunkter, stålverket i

Smedjebacken och finvalsverket i Boxholm, säger Björn Fredriksson, VD för Fundia Steel.

Alla delinvesteringar hänger ihop och styrs av den kompletterande metallurgiprocess som införs i stålverket i Smedjebacken, och som ska skydda stålet från syreintrång.

Valssträckan förlängs

Platschefen i Boxholm, Bo-Erik Wennberg, nämner att det är frågan om den enskilt största investeringen i Boxholm sedan finvalsverket började byggas 1976.

— Vi får ett vidare spektrum av material att jobba med och kan valsa poster med högre legeringar än i dag.

Valssträckan i Boxholm ska förlängas med 30 meter vilket kräver en tillbyggnad åt söder.

Det nuvarande första valspar-

et byts ut mot ett eller flera andra. Ingångsvikten på ämnena kommer att höjas från 620 till 1 300 kg.

Inga nya jobb

Investeringen ska också bana väg för företaget att gå in på nya områden med det befintliga sortimentet, samt öppna möjligheter för helt nya produkter.

Björn Fredriksson ger ett exempel.

— I dag gör vi produkter där vi inte hänger med när kunderna har krav på hållfasthet och slagginneslutningar. De kraven ska vi kunna möta när investeringarna är genomförda.

Investeringen i Boxholm påverkar inte skiftgången, det medför alltså inga nya jobb, men höjer produktiviteten i finverket.

KARL-JOHAN NORÉN